

Vesper onsdag i Stora fastans sjätte vecka

Präst: Aftonens prokeimenon!

Läsare: Prokeimenon Psalm 114 i den fjärde tonen.

Jag skall vara välbehaglig för Herren i de levandes land.

Jag är glad att Herren vill lyssna till ljudet av min bön.

Läsning från Första Mosebok.

Präst: Vishet! Låtom oss vara uppmärksamma!

Läsare: (1 Mos. 43:26-31, 45:1-16)

När sedan Josef hade kommit hem, förde de skänkerna, som de hade med sig, in till honom i huset och föllo ned för honom till jorden. Och han hälsade dem och frågade: »Står det väl till med eder fader, den gamle, som I taladen om? Lever han ännu?» De svarade: »Ja, det står väl till med vår fader, din tjänare; han lever ännu.» Och de bugade sig och föllo ned för honom. Och när han lyfte upp sina ögon och fick se sin broder Benjamin, sin moders son, frågade han: »Är detta eder yngste broder, den som I taladen om med mig?» Därpå sade han: »Gud vare dig nådig, min son.» Men Josef bröt av sitt tal, ty hans hjärta upprördes av kärlek till brodern, och han sökte tillfälle att gråta ut och gick in i sin kammare och grät där. Därefter, sedan han hade tvagit sitt ansikte, gick han åter ut och betvang sig och sade: »Sätten fram mat.». Då kunde Josef icke längre betvinga sig inför alla dem som stodo omkring honom. Han ropade: »Må alla gå ut härifrån.» Och ingen fick stanna inne hos Josef, när han gav sig till känna för sina bröder. Och han brast ut i högljudd gråt, så att egyptierna hörde det; också Faraos husfolk hörde det. Och Josef sade till sina bröder: »Jag är Josef. Lever min fader ännu?» Men hans bröder kunde icke svara honom, så förskräckta blevo de för honom. Då sade Josef till sina bröder: »Kommen hitfram till mig.» Och när de kommo fram, sade han: »Jag är Josef, eder broder, som I sålden till Egypten. Men varen nu icke bedrövade och grämen eder icke däröver att I haven sålt mig hit: ty för att bevara människors liv har Gud sänt mig hit före eder. I två år har nu hungersnöd varit i landet, och ännu återstå fem år under vilka man varken skall plöja eller skörda. Men Gud sände mig hit före eder, för att I skullen bliva kvar på jorden och behållas vid liv, ja, till räddning för många. Så haven nu icke I sänt mig hit, utan Gud; och han har gjort mig till Faraos högste rådgivare och till en herre över hela hans hus och till en furste över hela Egyptens land. Skynden eder nu och faren hem till min fader, och sägen till honom: 'Så säger din son Josef: Gud har satt mig till en herre över hela Egypten; kom ned till mig, dröj icke. Du skall få bo i landet Gosen och vara mig nära, du med dina barn och barnbarn, dina får och fäkeatur och allt vad som tillhör dig. Jag vill där försörja dig -- ty ännu återstå fem hungerår -- så att varken du eller ditt hus eller någon som hör dig till skall lida nöd. I sen ju med egna ögon, också min broder Benjamin ser med egna ögon, att det är jag, som med egen mun talar till eder. Berätten nu för min fader om all min härlighet i Egypten och om allt vad I haven sett, och skynden eder att föra min fader hitned.» Så föll han sin broder Benjamin om halsen och grät, och Benjamin grät vid hans hals. Och han kysste alla sina bröder och grät i deras armar.

Sedan samtalade hans bröder med honom. När nu det ryktet spordes i Faraos hus, att Josefs bröder hade kommit, behagade detta Farao och hans tjänare väl.

Läsare: Prokeimenon. Psalm 115 i fjärde tonen:

Mina löften vill jag bära fram till Herren inför hela Hans folk.

Jag tror, därför har jag talat; jag som var i djup förnedring.

Kelevson! (Befall!)

Präst: Visdom. Stån upprätt. Kristi ljus upplyser alla!

Läsare: Läsning från Ordspråksboken.

Präst: Vishet. Låt oss vara uppmärksamma.

Läsare: (Ords. 21:22-22:4)

En vis man kan storma en stad full av hjältar och bryta ned det fäste som var dess förtröstan. Den som besvarar sin mun och sin tunga han bevarar sitt liv för nöd. Bespottare må den kallas, som är fräck och övermodig, den som far fram med fräck förmätenhet. Den lates begärelse för honom till döden, i det att hans händer icke vilja arbeta. Den snikne är alltid full av snikenhet; men den rättfärdige giver och spar icke. De ogudaktigas offer är en styggelse; mycket mer, när det frambäres i skändligt uppsåt. Ett lögnaktigt vittne skall förgås; men en man som hör på får allt framgent tala. En ogudaktig man uppträder fräckt; men den redlige vandrar sina vägar ståndaktigt. Ingen vishet, intet förstånd, intet råd förmår något mot HERREN. Ett gott namn är mer värt än stor rikedom, ett gott anseende är bättre än silver och guld. Rik och fattig få leva jämte varandra; HERREN har gjort dem båda. Den kloke ser faran och söker skydd; men de fåkunniga löpa åstad och få plikta därför. Ödmjukhet har sin lön i HERRENS fruktan, i rikedom, ära och liv.

Prästen välsignar läsaren och säger: "Frid vare med dig" utan att läsaren kysser handen. Församlingen och prästen faller på knä.

Kör: Min bön gälle inför Dig såsom ett rök offer. Mina händers upplyftande såsom ett aftnonoffer...